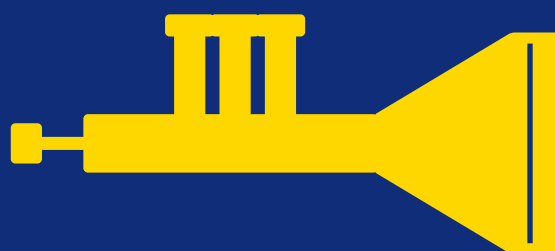

PORUKA SEDMOG ANĐELA

15. svibanj 2026.

Sv. 1 Br. 1

*„Nego u dane glasa sedmoga anđela, kad zatrubi,
dovršit će se tajna Božja, kao što je navijestio svojim slugama prorocima.“*

(Otkrivenje 10,7)

SADRŽAJ

Proučavanje Svetog pisma: Zemaljska noć grijeha završit će jutrom radosti	3
Kršćanski život i doktrina: Izraelovo putovanje do Crvenog mora	12
Kršćanski život i doktrina: Pobjeda vjere	18

PROUČAVANJE SVETOG PISMA

I. STUDIJA

ZEMALJSKA NOĆ GRIJEHA ZAVRŠIT ĆE JUTROM RADOSTI

Noć plača i jutro radosti — Dvije metode traženja istine — Metoda kojom se ovdje vodimo — Opseg ovog djela — Razlika između pobožnog proučavanja Svetog pisma i opasne navike nagađanja — Svrha proročanstva — Sadašnje vjersko stanje svijeta promatrano s dva stajališta — Egipatska tama — Duga obećanja — Put pravednika je napredan — Uzrok velikog otpada — Reformacija — Isti uzrok ponovno koči stvarni napredak — Savršenstvo znanja nije stvar prošlosti, već budućnosti.

NASLOV ove serije studija — "Božanski plan vjekova" — sugerira napredak u Božanskom uređenju, unaprijed poznat našem Bogu i uredno raspoređen. Vjerujemo da se učenja Božanske objave samo s ovog stajališta, i ni s jednog drugog, mogu vidjeti kao lijepa i skladna. Razdoblje u kojem je dopušten grijeh bilo je mračna noć za čovječanstvo koja se nikada neće zaboraviti; ali slavni dan pravednosti i božanske naklonosti, koji će uvesti Mesija — koji će kao Sunce pravednosti izaći te potpuno i jasno zasjati u svima i nad svima, donoseći iscjeljenje i blagoslov — više će nego nadoknaditi strašnu noć plača, uzdisanja, boli, bolesti i smrti u kojoj uzdišuće stvorenje već tako dugo boravi. "Plač može trajati noću, ali radost dolazi UJUTRO." Ps. 30:5

Kao po instinktu, cjelokupno stvorenje, dok uzdiše i muči se u porođajnim bolima, čeka, čezne i nada se tom DANU, nazivajući ga Zlatnim dobom; ipak ljudi slijepo tapkaju, jer nisu svjesni milostivih namjera velikog Jehove. No, njihove najviše predodžbe o takvom dobu daleko zaostaju za onim što će stvarnost doista biti. Veliki Stvoritelj priprema "gozbu od probranih jela" koja će zapanjiti Njegova stvorenja i biti izvanredno, obilno iznad onoga što bi razumno mogli tražiti ili očekivati. A svojim zadivljenim stvorenjima, koja promatraju duljinu i širinu, visinu i dubinu Božje ljubavi koja nadilazi sva očekivanja, On objašnjava: "Moje misli nisu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, govori

Gospodin; jer kao što su nebesa viša od zemlje, tako su moji putovi viši od vaših putova, i moje misli od vaših misli." Iza. 55:8,9

Iako ćemo se u ovom djelu truditi, i vjerujemo u tome uspjeti, zainteresiranom i nepristranom čitatelju predstaviti Božji plan koji se odnosi na Njegova djela iz prošlosti, sadašnjosti i budućnosti te ih objašnjava na način koji je skladniji, ljepši i razumniji nego što se općenito shvaća, ipak se izričito odričemo tvrdnje da je to rezultat izvanredne mudrosti ili sposobnosti pisca. To je svjetlo sa Sunca pravednosti u ovom osvitlu Tisućljetnog dana koje otkriva ove stvari kao "sadašnju istinu", koju sada trebaju prepoznati i cijeliti iskreni — oni čista srca.

Budući da je skepticizam raširen, i sam temelj prave religije te temelj istine često se dovode u pitanje, čak i od strane iskrenih vjernika. Nastojali smo otkriti dovoljno temelja na kojem bi se trebala graditi svaka vjera — Riječ Božju — kako bismo pružili pouzdanje i sigurnost u njezino svjedočanstvo, pa čak i nevjerniku. I to smo nastojali učiniti na način koji će biti privlačan razumu i koji razum može prihvatiti kao temelj. Zatim smo nastojali na tom temelju izgraditi učenja Svetog pisma, na takav način da, koliko god je to moguće, čisto ljudsko prosuđivanje može ispitati njegovu pravilnost i točnost po najstrožim pravilima pravde kojima raspolaže.

Vjerujući da Sveto pismo otkriva dosljedan i skladan plan koji, kada se jednom spozna, mora biti prihvatljiv svakoj posvećenoj savjesti, ovo djelo se objavljuje u nadi da će pomoći istraživačima Božje Riječi sugerirajući im smjerove razmišljanja koji su usklađeni jedni s drugima i s nadahnutom Riječi. Oni koji prepoznaju Bibliju kao objavu Božjeg plana — a upravo se takvima posebno obraćamo — nesumnjivo će se složiti da, ako je nadahnuta od Boga, njezina učenja, uzeta u cjelini, moraju otkrivati plan koji je skladan i dosljedan samom sebi, kao i karakteru svog Božanskog Autora. Naš bi cilj kao tražitelja istine trebao biti dokučiti cjelokupan, skladan zbir Božjeg objavljenog plana; a to mi, kao Božja djeca, imamo razloga i očekivati, budući da je obećano da će nas Duh istine uputiti u svu istinu. Ivan 16:13

Kao istraživačima, otvorene su nam dvije metode. Prva je tražiti među svim gledištima koje nude različite crkvene sekte i iz svake uze-

ti onaj element koji bismo mogli smatrati istinom — što je beskrajn zadatak. Poteškoća s kojom bismo se susreli pri ovoj metodi jest ta da, ako bi naše prosuđivanje bilo iskrivljeno ili naše predrasude usmjerene u bilo kojem pravcu — a čije to nisu? — te bi nas poteškoće spriječile u ispravnom odabiru, pa bismo mogli odabrati zabludu, a odbaciti istinu. K tome, ako bismo usvojili ovo kao svoju metodu, mnogo bismo izgubili jer je istina napredna; ona onima koji je traže i hodaju u njezinom svjetlu svijetli sve jače, do savršenog dana, dok su različita vjerovanja raznih sekta fiksna i stacionarna, i takvima su učinjena još prije više stoljeća. A svaka od njih mora sadržavati velik udio zablude, budući da svaka u nekim važnim aspektima proturječi ostalima. Ova bi nas metoda odvela u labirint zbunjenosti i zbrke.

Druga metoda je osloboditi svoj um od svih predrasuda i zapamtiti da nitko ne može znati više o Božjim planovima od onoga što je On sam objavio u svojoj Riječi, te da je to dano krotkima i poniznima srcem; te ćemo, kao takvi, ozbiljno i iskreno tražeći samo njezino vodstvo i pouku, od njezinog velikog Autora biti vođeni do njezinog razumijevanja, kada dođe vrijeme da se ona razumije, koristeći se raznim pomagalicama koja su božanski osigurana. Vidi Ef. 4:11-16.

Ovo je djelo posebno osmišljeno kao pomoć upravo ovoj vrsti istraživača. Primijetiti će se da se njegove reference odnose samo na Sveto pismo, osim u slučajevima kada se sekularna povijest može pozvati kako bi se dokazalo ispunjenje biblijskih izjava. Svjedočanstvima suvremenih teologa nije se pridavala nikakva težina, a svjedočanstva takozvanih ranih crkvenih otaca su izostavljena. Mnogi od njih svjedočili su u skladu s ovdje izraženim mislima, ali smatramo da je uobičajen propust sadašnjosti i svih prošlih vremena to što ljudi vjeruju u određene doktrine samo zato što su to činili i drugi u koje su oni imali povjerenja. To je očito plodan uzrok zabluda, jer su mnogi dobri ljudi vjerovali u zablude i poučavali ih posve čiste savjesti. (Djela 26:9) Tražitelji istine trebali bi isprazniti svoje posude od mutnih voda tradicije i napuniti ih na izvoru istine — Božjoj Riječi. I nijedno vjersko učenje ne bi trebalo imati težinu, osim ako tražitelja istine ne vodi do tog izvora.

Za makar i općenito i letimično ispitivanje

cijele Biblije i njezina učenja, ovo je djelo premaleno; no, prepoznajući užurbanost našeg vremena, nastojali smo biti onoliko kratki koliko je važnost tema to dopuštala.

Zainteresiranom bismo istraživaču sugerirali da će mu biti beskorisno samo preletjeti preko ovog djela u nadi da će obuhvatiti snagu i sklad predloženog plana te dokaze iz Svetog pisma koji su ovdje predstavljeni. Nastojali smo cijelo vrijeme prikazivati razne fragmente istine, ne samo jezikom, već i takvim redosljedom koji bi svim slojevima čitatelja najbolje omogućio jasno shvaćanje teme i općeg plana. Iako je temeljito i uredno proučavanje nužno za razumijevanje bilo koje znanosti, to je posebno slučaj u znanosti Božanske objave. A u ovom je djelu to dvostruko nužnije, zbog činjenice da ono, osim što je rasprava o božanski objavljenim istinama, predstavlja ispitivanje predmeta s potpuno drugačijeg stajališta od bilo kojeg drugog djela, barem koliko nam je poznato.

Ne mislimo se ispričavati zbog obrađivanja mnogih tema koje kršćani obično zanemaruju — među ostalim, o dolasku našeg Gospodina, te o proročanstvima i simboli Starog i Novog zavjeta. Nijedan teološki sustav koji previđa ili izostavlja najistaknutija obilježja učenja Svetog pisma ne bi se trebao predstavljati niti prihvaćati. Vjerujemo, međutim, da će se prepoznati velika razlika između ozbiljnog, trezvenog i pobožnog proučavanja proročanstava i ostalih spisa u svjetlu ostvarenih povijesnih činjenica, kako bi se došlo do zaključaka koje posvećeni zdrav razum može odobriti, i prečeste prakse općeg nagađanja koje je, kada se primijeni na božansko proročanstvo, previše sklono dati na volju divljim teorijama i nejasnim maštanjima. Oni koji upadnu u tu opasnu naviku obično se razvijaju u proroke (?) umjesto u proučavatelje proročanstava.

Nijedno djelo nije plemenitije niti oplemenjuje više od pobožnog proučavanja objavljenih Božjih namjera — „u što anđeli žele zaviriti.“ (1. Pet. 1:12). Činjenica da je Božja mudrost providjela proročanstva o budućnosti, kao i izjave koje se tiču sadašnjosti i prošlosti, sama po sebi predstavlja Jehovin ukor ludosti nekih od Njegove djece, koji su opravdavali svoje neznanje i zanemarivanje proučavanja Njegove Riječi govoreći: »U petom poglavlju Mateja ima dovoljno da se spasi svaki čovjek.« Niti bismo tre-

bali pretpostaviti da je proročanstvo dano samo kako bi zadovoljilo znatiželju o budućnosti. Njegova je svrha očito upoznati posvećeno Božje dijete s planovima njegovog Oca, te tako pridobiti njegovo zanimanje i suosjećanje za te iste planove, i omogućiti mu da i sadašnjost i budućnost promatra s Božjeg stajališta. Kada je tako zainteresiran za Gospodinovo djelo, on može služiti u duhu, ali i s razumijevanjem; ne samo kao sluga, već kao dijete i nasljednik. Otkrivanje onoga što će tek biti takvima ublažava utjecaj onoga što sada jest. Učinak pažljivog proučavanja ne može biti drugačiji doli jačanje vjere i poticaj na svetost.

U neznanju o Božjem planu za oporavak svijeta od grijeha i njegovih posljedica, te pod lažnom predodžbom da je nominalna crkva u svom sadašnjem stanju jedino sredstvo za njegovo ostvarenje, stanje svijeta danas — nakon što se Evanđelje propovijeda već dvadeset i jedno stoljeće — takvo je da budi ozbiljne sumnje u svakom promišljenom, a tako pogrešno informiranom umu. A takve se sumnje ne daju lako prevladati ničim manjim od istine. Zapravo, svakom pažljivom promatraču mora biti očito jedno od dvoga: ili je crkva napravila veliku pogrešku pretpostavljajući da je u sadašnjem dobu, i u njezinu sadašnjem stanju, njezina zadaća bila obratiti svijet, ili je pak Božji plan pretrpio jadan neuspjeh. Koji ćemo rog ove dileme prihvatiti? Mnogi su prihvatili, a mnogi će bez sumnje tek prihvatiti ovo drugo, te time povećati redove nevjere, bilo prikriveno ili otvoreno. Pomoći onima koji iz iskrenosti upadaju u takvo stanje jedan je od ciljeva ove knjige.

Na šesnaestoj stranici predstavljamo dijagram, koji je prvotno objavilo »Londonsko misionarsko društvo« (London Missionary Society), a kasnije u Sjedinjenim Državama „Ženski prezbiterijanski odbor za misije“. Nazvan je „Nijemi apel u korist stranih misija“. On priča tužnu priču o tami i neznanju o jedinom imenu danom pod nebom, ili među ljudima, po kojem se moramo spasiti.

Časopis The Watchman — glasilo Y.M.C.A.-a iz Chicaga — objavio je ovaj isti dijagram te je u komentaru na njega rekao:

„Predodžbe nekih ljudi o duhovnom stanju svijeta vrlo su maglovite i neodređene. Slušamo o slavnim probuditeljskom djelu u zemlji i inozemstvu, o svježim misionarskim naporima

u raznim smjerovima, o otvaranju jedne zemlje za drugom evanđelju te o velikim iznosima koji se posvećuju njegovom širenju; tako stječemo dojam da se ulažu adekvatni naponi za evangelizaciju naroda na Zemlji. Danas se procjenjuje da svjetska populacija iznosi oko 8.200.000.000 (8,2 milijarde), a proučavajući podatke vidjet ćemo da je gotovo polovica čovječanstva i dalje u potpunosti nekršćanska, dok su ostali većinom ili sljedbenici Muhameda ili pripadnici onih velikih otpadničkih crkava čija je religija praktički kristijanizirano idolopoklonstvo, i za koje se jedva može reći da drže ili naučavaju Kristovo evanđelje. Čak i što se tiče današnjih oko milijardu (1.000.000.000) nominalnih protestanata, moramo se sjetiti kako je velik udio u Njemačkoj, Engleskoj i ovoj zemlji skliznuo u sekularizam i nevjere — tamu dublju, ako je to moguće, i od samog poganstva — i koliko ih je zaslijepljeno praznovjermem ili pokopano u krajnjem neznanju; tako da, dok oko 16 milijuna Židova još uvijek odbacuje Isusa iz Nazareta, i dok je više od 1,6 milijardi onih koji nose Njegovo ime (katolici i pravoslavci) otpalo od Njegove vjere, još 2 milijarde ljudi klanja se pred Muhamedom, a golemi ostatak čovječanstva i do današnjeg dana štuje drvo i kamen, vlastite pretke, mrtve heroje ili samog đavla; svi na ovaj ili onaj način štujući i služeći stvorenju umjesto Stvoritelju, koji je Bog nad svime, blagoslovljen zauvijek. Nema li ovdje dovoljno razloga da se rastuži srce promišljenih kršćana?“

Vjerska pripadnost (procjena u svijetu)

Religija / Skupina	Udio
Kršćanstvo	31,0%
Islam	25,0%
Nerelegiozni	15,5%
Hinduizam	15,0%
Budizam	6,5%
Narodne i trad. religije	5,5%
Ostalo (Judaizam i dr.)	1,5%

To je doista tužna slika. I premda dijagram (statistika) prikazuje nijanse razlika između nekršćana, muhamedanaca i Židova, svi su oni jednaki u potpunom neznanju o Kristu. Neki bi na prvu mogli pomisliti da je ovakvo viđenje u vezi s udjelom kršćana previše mračno

i pomalo pretjerano, no mi smatramo upravo suprotno. Ono prikazuje nominalno kršćanstvo u najsvjetlijim mogućim bojama. Na primjer, tih 1.000.000.000 navedenih kao protestanti daleko premašuje stvarni broj. Vjerujemo da bi brojka od oko 130 milijuna točnije izražavala broj onih koji iskreno ispovijedaju crkveno članstvo u odrasloj dobi, a strahujemo da bi i najmanji djelić toga bila daleko previše optimistična procjena za „malo stado“, one „posvećene u Kristu Isusu“, koji „ne hode po tijelu, nego po Duhu“. Treba imati na umu da veliki dio članova crkve, koji se uvijek ubrajaju u statistike, čine mala djeca i dojenčad. To je posebno slučaj u europskim zemljama. U mnogima od njih djeca se smatraju članovima crkve od najranijeg djetinjstva.

No, koliko god se ova slika činila mračnom, to nije najmračnija slika koju palo čovječanstvo predstavlja. Gornji prikaz odnosi se samo na današnje žive generacije. Kad uzmemo u obzir činjenicu da je stoljeće za stoljećem u proteklih šest tisuća godina odnijelo i druga nepregledna mnoštva, od kojih su gotovo sva bila obavijena istim neznanjem i grijehom, koliko je tek tada scena mračna! Gledano s popularnog stajališta, to je uistinu strašna slika.

Razna današnja vjerovanja uče da su sve te milijarde ljudi, u neznanju o jedinom imenu pod nebom po kojem se moramo spasiti, na ravnom putu u vječne muke; i ne samo to, već i da su svih onih milijardu protestanata, s iznimkom malobrojnih svetaca, sigurni putnici u istu sudbinu. Nije stoga čudno što su oni koji vjeruju u takve strašne stvari o Jehovinim planovima i namjerama toliko revni u promicanju misionarskih pothvata — pravo je čudo što ih to već nije izludilo. Istinski u to vjerovati, i shvaćati takve zaključke, oduzelo bi životu svako zadovoljstvo i zavilo u mrak svaku svijetlu perspektivu prirode.

Kako bismo pokazali da nismo pogrešno prikazali „Pravovjerje“ u vezi sa sudbinom nekršćana, citiramo iz brošure — „Nijemi apel u korist stranih misija“ — u kojoj je dijagram objavljen. Njezina zaključna rečenica glasi: „Evanglizirajte goleme generacije u inozemstvu — milijarde duša koje umiru u beznađu bez Krista brzinom od oko 160.000 dnevno.“

Ali iako je ovo sumorna perspektiva s gledišta ljudskih vjerovanja, Sveto pismo predstav-

lja svjetlije viđenje, na koje je i svrha ovih stranica ukazati. Poučeni Riječju, ne možemo vjerovati da je Božji veliki plan spasenja ikada trebao biti, ili da će ikada biti, takav promašaj. Zbunjenom Božjem djetetu bit će olakšanje primijetiti da prorok Izaija proriče upravo takvo stanje stvari i njegov lijek, govoreći: »Jer, gle, tama će pokriti zemlju, i mrkla tama narode; ali će Gospodin svanuti nad tobom, i Njegova će se slava vidjeti nad tobom. I pogani [neznabošci] će doći k tvojoj svjetlosti.« (Iza. 60:2,3). U ovom proćanstvu mrkla tama obasjana je dugom obećanja: »Pogani [narodi zemlje općenito] će doći k tvojoj svjetlosti.«

Ne samo da su kontinuirana bijeda i tama svijeta, kao i spori napredak istine, bili misterij za Crkvu, već je i sam svijet spoznao i osjetio svoje stanje. Poput one koja je obavila Egipat, to je bila tama koja se mogla opipati. Kao dokaz za to, obratite pozornost na duh sljedećih stihova, preuzetih iz jednog filadelfijskog časopisa. Sumnja i sumornost, pojačani sukobljenim vjerovanjima raznih škola, u umu pisca još nisu bili raspršeni zrakama božanske istine koje dolaze izravno iz Božje Riječi:

»Živote! Velika tajno! Tko će reći,
Kakvu potrebu Bog ima od ove gline u
bijedi?
Oblikovane Njegovom rukom, uz moćnu
vještinu —
Um, tvar, duša i volja u tvrdoglavom kri-
lu;
Rođeni samo da umru: sigurna sudbina
— smrt je kleta.
Kamo će onda, oh! kamo ovaj dah sa
svijeta?
Niti jedan od sveg tog neprojenog
mnoštva,
Koji su živjeli, umrli i patili dugo,
Ne vraća se da ispriča o velikom planu
—
O toj budućnosti, što čeka svakog čovje-
ka, i nas dvoje.
Molimo te, o Bože! za neku novu zraku,
Svjetla, da nas vodi na našem putu u
mraku;
Utemeljenu ne na vjeri, već na jasnijem
vidu,
Koja rastjeruje ove tamne oblake što
nadolaze u nizu;
Ovu sumnju, strah i drhtavo strahova-
nje;
Ovu misao što kvari naše blagoslove i
uzdanje.

Ovaj nemirni um, sa smjelijim zamahom,
 Odbacuje dogme koje se uče današnjim danom,
 Naučene od sukobljenih sekti i škola,
 Koje razum sputavaju nizom svojih pravila.
 Tražimo da Te upoznamo onakvim kakav jesi —
 Naše mjesto uz Tebe — i ulogu što nas krasí,
 Koju igramo u ovom veličanstvenom planu,
 Beskonačni Stvoritelju, i čovjek u svom danu.
 Podigni ovaj veo što pogled nam muti;
 Zapovjedi ponovno: 'Neka bude svjetlost!' na našoj ruti;
 Otkrij ovu tajnu svog prijestolja moćnog;
 Mi u tami tražimo lice Onog nepoznatog.«

Na to mi odgovaramo:

Zapečaćena tajna života uskoro će reći
 Kakvu radost Bog u ovoj jadnoj glini ima,
 Oblikovanoj Njegovom rukom, uz moćnu vještinu,
 S Njegovom slikom urezanom — um i volja se prima;
 Rođeni ne da umru — ne, drugo rođenje
 Slijedi nakon osude — »prah prahu« u smirenje.
 Jer jedan iz cijelog tog moćnog mnoštva,
 Koji je živio, umro i propatio najviše od svijetu,
 Uskrsnuo je i dokazao Božju veliku namjeru —
 Tako tu budućnost, tvoju i moju, otkriti smiju.
 Njegova Riječ otkriva tu novu zraku Svjetla, za vodstvo na našem putu u mraku;
 Utemeljenu sad na vjeri, no sigurnu poput vida,
 Koja ove tamne oblake noći skida:
 Tu sumnju, taj strah i drhtavo strahovanje,
 Te misli što kvarile su naše blagoslove i uzdanje.
 Sada, Gospodine, ovi umovi, čiji smjeliji utjecaj
 Odbacuje dogme koje nudi današnji naraštaj,
 Naučene od sukobljenih sekti i škola,

Koje razum sputavaju nizom svojih pravila,
 Mogu tražiti i upoznati Tebe onakvim kakav jesi,
 Naše mjesto uz Tebe i ulogu što nas krasí,
 Koju igramo u ovom veličanstvenom planu,
 Beskonačni Stvoritelju, i čovjek u svome danu.
 Podiže se veo i sasvim se otkriva,
 Onima koji hode u svjetlu nebeskih motiva,
 Ta slavna tajna prijestolja Njegova,
 Skrivena vjekovima, sada objavljena iznova.

Takav blagoslov sada dolazi svijetu kroz razotkrivanje božanske namjere i otvaranje božanske Riječi, a vjerujemo da je i ovaj svezak dio tog blagoslova i objave.

Oni koji će se okrenuti od pukih ljudskih nagađanja i posvetiti vrijeme istraživanju Svetog pisma, ne isključujući razum koji nas Bog poziva da koristimo (Iza. 1:18), otkrit će da blagoslovljena duga obećanja obuhvaća nebesa. Pogrešno je pretpostavljati da bi oni bez vjere, a time i bez posljedičnog opravdanja, trebali moći jasno shvatiti istinu: ona nije za takve. Psalmist kaže: "Svjetlost [istina] je posijana za pravednika." (Ps. 97:11) Za Božje dijete osigurana je svjetiljka čija svjetlost raspršuje velik dio tame s njegove staze. "Tvoja je riječ svjetiljka mojim nogama i svjetlost mojoj stazi." (Ps. 119:105) No, samo je "staza pravednika" ta koja "je kao blistava svjetlost, koja svijetli sve jače do savršenog dana." (Izr. 4:18) Zapravo, nema pravednog, "nema pravednoga, ni jednoga" (Rim. 3:10); klasa na koju se ovo odnosi je "opravdana vjerom". Samo je povlastica te klase da hoda stazom koja svijetli sve više i više — da vidi ne samo sadašnja razotkrivanja Božjeg plana, već i ono što tek dolazi. Iako je istina da je staza svakog pojedinog vjernika blistava, ipak se posebna primjena ove izjave odnosi na pravednike (opravdane) kao klasu. Patrijarsi, proroci, apostoli i sveci iz prošlosti i sadašnjosti hodali su u njezinom sve većem svjetlu; a to će se svjetlo nastaviti pojačavati i izvan sadašnjosti — "do savršenog dana." To je jedna neprekidna staza, a jedno neprekidno i rastuće svjetlo jest Božanski Zapis, koji rasvjetljava onako kako dolazi vrijeme za to.

Stoga, "Radujte se u Gospodinu, vi pravednici", očekujući ispunjenje ovog obećanja. Mnogi imaju tako malo vjere da i ne traže više svjetla, pa im je, zbog njihove nevjere i ravnodušnosti, dopušteno da sjede u tami, dok su mogli hodati u sve većem svjetlu.

Božja Riječ veliko je spremište hrane za gladne putnike na blistavoj stazi. Ima mlijeka za dojenčad, i jake hrane za one razvijenije (1. Pet. 2:2; Heb. 5:14); i ne samo to, nego sadrži hranu prilagođenu različitim razdobljima i uvjetima; a Isus je rekao da bi vjerni sluga trebao iznositi hranu u pravo vrijeme za kućanstvo vjere — "stvari nove i stare" iz spremišta. (Luka 12:42; Mat. 13:52) Bilo bi nemoguće iznositi takve stvari iz nekog sektaškog vjerovanja ili spremišta. Iz svakoga bismo mogli iznijeti neke stare i dobre stvari, ali ništa novo. Istina sadržana u vjerovanjima raznih sekta toliko je prekrivena i pomiješana sa zabludama da se njezina prirodna ljepota i stvarna vrijednost ne mogu uočiti. Razna se vjerovanja neprestano sukobljavaju i proturječe; a kako svako od njih tvrdi da ima biblijski temelj, zbrka u razmišljanju i očit nesklad pripisuju se Božjoj Riječi. To je dovelo do nastanka poznate poslovice: "Biblija je stara violina na kojoj se može svirati bilo koja melodija."

Koliko to tek izražava nevjere našeg vremena, uzrokovanu pogrešnim prikazivanjem Božje Riječi i Njegovog karaktera od strane ljudskih tradicija, zajedno s porastom inteligencije koja se više ne želi klanjati u slijepom i praznovjernom strahopoštovanju mišljenjima bližnjih, već zahtijeva razlog za nadu koja je u nama. Vjerni proučavatelj Riječi trebao bi uvijek biti u stanju navesti razlog za svoju nadu. Jedino Božja Riječ može učiniti mudrim i korisna je za učenje, pouku itd., "da Božji čovjek bude savršen, potpuno opremljen." (1. Pet. 3:15; 2. Tim. 3:15-17) Samo to jedinstveno spremište sadrži neiscrpnu zalihu stvari, kako novih tako i starih — hranu u pravo vrijeme za kućanstvo. Zsigurno nitko tko vjeruje biblijskoj izjavi da "staza pravednika svijetli sve jače do savršenog dana" neće tvrditi da je savršeni dan nastupio u Lutherovo vrijeme; a ako nije, dobro činimo što pazimo na svoju svjetiljku kao na "svjetlost koja svijetli na mračnom mjestu DOK NE SVANE DAN." 2. Pet. 1:19

Niti je dovoljno samo to da se sada nađemo

na stazi svjetla; mi moramo "hodati u svjetlu", nastaviti napredovati, inače će svjetlo, koje se ne zaustavlja, otići naprijed i ostaviti nas u tami. Teškoća s mnogima je ta što sjednu i ne nastavljaju slijediti stazu svjetla. Uzmite konkordanciju i proučite tekstove pod riječima sjediti i stajati, a zatim ih usporedite s onima koji se nalaze pod riječima hodati i trčati, pa ćete pronaći veliku suprotnost: Ljudi "sjede u tami", i s "podrugljivcima", te stoje među bezbožnicima, ali "hodaju u svjetlu" i "trče za nagradom." Iza. 42:7; Ps. 1:1; Heb. 12:1

Savršenstvo znanja nije stvar prošlosti, već budućnosti — vrlo bliske budućnosti, vjerujemo; i dok ne prepoznamo tu činjenicu, nismo spremni cijeliti i očekivati nova razotkrivanja plana našeg Oca. Istina, još uvijek se vraćamo riječima proroka i apostola za cjelokupno znanje o sadašnjosti i budućnosti; ne, međutim, zato što su oni uvijek razumjeli Božje planove i namjere bolje od nas, već zato što ih je Bog koristio kao svoje glasnogovornike kako bi komunicirao s nama, i sa cijelom Crkvom tijekom Kršćanskog doba, istinu u vezi s Njegovim planovima, onom brzinom kojom za nju dolazi vrijeme. Tu činjenicu uvelike dokazuju apostoli. Pavao nam govori da je Bog Kršćanskoj crkvi obznanio misterij (tajnu) svoje volje koju je u sebi naumio, a koju nikada prije nije objavio, iako ju je dao zapisati u tajanstvenim izrekama koje se nisu mogle razumjeti sve dok za to nije došlo vrijeme, kako bi nam se otvorile oči razumijevanja da bismo znali cijeliti "visoki poziv" namijenjen isključivo vjernicima Kršćanskog doba. (Ef. 1:9,10,17,18; 3:4-6) Ovo nam jasno pokazuje da ni proroci ni anđeli nisu razumjeli značenje izgovorenih proročanstava. Petar kaže da im je Bog, kada su tjeskobno propitali ne bi li spoznali njihovo značenje, rekao da istine skrivene u njihovim proročanstvima nisu za njih same, već za nas iz Kršćanskog doba. I on potiče Crkvu da se nada još daljnjoj milosti (naklonosti, blagoslovu) u ovom smjeru — još većem znanju o Božjim planovima. 1. Pet. 1:10-13

Očito je da, iako je Isus obećao da će Crkva biti uvedena u svu istinu, to je trebalo biti postupno razotkrivanje. Iako je Crkva u doba apostola bila slobodna od mnogih zabluda koje su nikle pod i u papinstvu, ipak ne možemo pretpostaviti da je rana crkva vidjela tako duboko ili tako jasno u Božji plan kao što je to

moguće vidjeti danas. Očito je, također, da su različiti apostoli imali različite stupnjeve uvida u Božji plan, iako su svi njihovi spisi bili vođeni i nadahnuti od Boga, jednako istinito kao što su to bile riječi proroka. Kao ilustraciju razlika u znanju, moramo se samo prisjetiti neko vrijeme kolebljivog smjera Petra i drugih apostola, osim Pavla, kada se evanđelje počelo širiti na pogane. (Djela 10:28; 11:1-3; Gal. 2:11-14) Petrova nesigurnost bila je u izrazitoj suprotnosti s Pavlovom sigurnošću, nadahnutom riječima proroka, Božjim prijašnjim postupcima i izravnim objavama koje je on sam dobio.

Pavao je očito imao obilnije objave od bilo kojeg drugog apostola. Te objave nije mu bilo dopušteno obznaniti Crkvi, pa čak ni u potpunosti i otvoreno drugim apostolima (2. Kor. 12:4; Gal. 2:2), no ipak možemo vidjeti vrijednost za cijelu crkvu u tim vizijama i objavama danim Pavlu; jer premda mu nije bilo dopušteno reći ono što je vidio, niti detaljizirati sve što je znao o Božjim tajnama vezanima uz "doba koja dolaze", ipak je ono što je vidio dalo snagu, nijansu i dubinu značenja njegovim riječima koje smo mi, u svjetlu kasnijih činjenica, ispunjenja proročanstava i vodstva Duha, u stanju cijeliti potpunije nego što je to mogla rana crkva.

Kao potvrdu prethodne izjave, prisjećamo se posljednje knjige Biblije — Otkrivenja, napisane oko 96. godine poslije Krista. Uvodne je riječi najavljuju kao posebnu objavu stvari koje

se ranije nisu razumjele. To nepobitno dokazuje da, barem do tog vremena, Božji plan nije bio u potpunosti objavljen. Niti je ta knjiga sve do sada bila ono što njezino ime podrazumijeva — razotkrivanje, OTKRIVENJE. Što se tiče rane crkve, vjerojatno nitko nije razumio niti jedan dio te knjige. Čak ni Ivan, koji je vidio vizije, vjerojatno nije bio svjestan značenja onoga što je vidio. Bio je i prorok i apostol; i dok je kao apostol razumio i poučavao ono što je tada bila "hrana u pravo vrijeme", kao prorok je izgovarao stvari koje će osigurati "hranu" u budućim vremenima za kućanstvo. Tijekom Kršćanskog doba, neki od svetaca nastojali su razumjeti budućnost Crkve proučavajući ovu simboličnu knjigu, i nesumnjivo su svi koji su pročitali i razumjeli makar i djelić njezinih učenja bili blagoslovljeni kao što je obećano. (Otkr. 1:3)

Knjiga se takvima neprestano otvarala, a u danima Reformacije bila je važna pomoć Lutheru u donošenju zaključka da je papinstvo, čiji je on bio savjesni službenik, doista onaj "Antikrist" kojeg je spomenuo apostol, čija povijest, kako sada vidimo, ispunjava tako velik dio tog proročanstva.

Tako postupno Bog otvara svoju istinu i otkriva neizmjereno bogatstvo svoje milosti; i posljedično tome, mnogo više svjetla dopijeva na vidjelo sada nego u bilo koje prethodno vrijeme u povijesti Crkve.

*"I još ćemo nove ljepote promatrati,
Uz svjetlo što stalno će se pojačavati."*

KRŠĆANSKI ŽIVOT I DOKTRINA

IZRAELOVO PUTOVANJE DO CRVENOG MORA

"A sve se to njima događalo za primjer; a napisano je za opomenu nama, na koje su stigli krajevi vjekova." - 1. Korinćanima 10:11

Nakon smrti egipatskih prvorođenaca i poštete izraelskih prvorođenaca, faraon je odlučio pustiti Izraelce da odu (Izlazak 12:29-32). Ujutro, nakon te važne pashalne noći, okupili su se u Ramesesu kako bi započeli svoje putovanje prema Kanaanu, zemlji koju je Bog obećao Abrahamu (Postanak 15:18-21; Izlazak 3:8). U našem uvodnom stihu, apostol Pavao kaže da je ono što se dogodilo Izraelcima napisano kao primjer, ili "slika", za našu pouku.

Kao kršćani, možemo izvući pouke iz Božjeg postupanja s ovim drevnim narodom koje bi nam trebale pomoći da izbjegnemo pogreške koje su oni činili i da pokažemo veću vjeru u Božju skrb nad nama nego što su to oni učinili.

Rameses, iz kojeg su Izraelci započeli svoje putovanje, bio je jedan od "gradova zaliha" koje je ovaj porobljeni narod izgradio za faraona. (Izlazak 1:11; 12:37)

Rameses je također bio naslov faraona tlačitelja, te postaje vrlo prikladno ime za grad iz kojeg će Izraelci započeti svoje putovanje prema obećanoj zemlji Kanaanu. Egipćani su bili štovatelji sunca, a njihov bog sunca bio je "Ra". Nije iznenađujuće što je ovaj određeni faraon uzeo naslov Rameses, što znači "dijete sunca". Međutim, sa stajališta Istine znamo da Rameses zapravo nije bio donositelj svjetla ni Egiptu ni Izraelcima. Upravo je on toliko porobio djecu Izraelovu da su vapili za izbavljenjem. Njihov Bog, Bog Abrahama, Izaka i Jakova, čuo ih je i izbavio (Izlazak 2:23-25; 3:7-10).

Postoji zanimljiva podudarnost u tom pogledu u vezi s Božjim postupanjem s današnjim kršćanima, odnosno duhovnim Izraelcima. (Rimljanima 8:14; Hebrejima 3:5,6; 1. Petrova 2:5,9,10) I mi, tako reći, imamo faraona

koji nas tlači. On je Sotona, izvorno nazvan Lucifer, što znači "svjetlonoša". Poput drevnog faraona, on je daleko od istinskog svjetla. Ipak se, kroz svoje razne obmanjujuće metode, prikazivao kao "anđeo svjetla". (2. Korinćanima 11:14) Istina je da je pod Sotoninim vodstvom Božji narod bio naveden na izgradnju gradova zaliha – velikih crkvenih sustava koji su se maskirali kao pravi Božji gradovi. Međutim, primjećujemo da Egipat ne predstavlja samo velike crkvene sustave, baš kao što ni njihovi gradovi zaliha nisu činili cijeli Egipat. Egipat zapravo točnije predstavlja svijet, odnosno kraljevstvo tame i smrti u kojem su, u jednom ili drugom trenutku, svi Božji duhovni Izraelci bili porobljeni (Rimljanima 8:21-23; Galaćanima 4:1-7).

Porobljeni Izraelci nisu mogli učiniti ništa u vezi sa svojim vlastitim izbavljenjem. Izbavljenje iz Egipta ostvario je Bog. Također je Bog taj koji, kroz svoju suverenu providnost i putem prolivene krvi Isusa, većeg pashalnog janjeta, donosi naše izbavljenje i naše otkupljenje. (Ivan 1:29; 1. Korinćanima 5:7) S tim u vezi, dobro je primijetiti da, iako je pošćropljena krv pashalnog janjeta rezultirala izbavljenjem Izraela iz Egipta, to ih nije nužno dovelo do obećane zemlje. Tako je i s današnjim duhovnim Izraelcima. Bog nas je izbavio putem Isusove krvi, ali je potrebna stalna vjernost uvjetima našeg poziva ako želimo konačno ući u nebeski Kanaan.

Stalna vjera u Boga koji ih je izbavio putem pashalne krvi bila je jedino jamstvo koje su Izraelci imali za konačni ulazak u obećanu zemlju. Ovu vježbu vjere škropljenjem krvi pashalnog janjeta na nadvratnike i dovratnike, Bog je smatrao dokazom njihove poslušnosti. (Izlazak 12:22,23) Neuspjeh u nastavku iskazivanja iste razine vjere Bog je smatrao dokazom njihove neposlušnosti. Bog se sjetio njihove građe, da su samo prah, te ih je nastavio podnositi dugo vremena. (Psalam 103:14; Rimljanima, 11. poglavlje) Međutim, njihova ustrajnost u sumnji i zaboravljanju Boga navela ga je da naposljetku prestane s njima postupati. Zbog ovog neuspjeha da ostanu vjerni i poslušni, vratio ih je natrag, ne u Egipat, već u pustinju da tamo umru. (Brojevi 14:22,23) Dobro upamtimo riječi iz našeg uvodnog teksta, u kojima nam Pavao govori da ono što se dogodilo Izraelu dogodilo im se za primjer. Neka njihov primjer nevjere

i neposlušnosti bude upozorenje koje će nam pomoći da hodimo vjernije i "dostojno poziva" kojim smo pozvani. – Efežanima 4:1

Nemojmo biti preuzetni prema Bogu niti smatrati stvari koje je učinio za nas nečim običnim i svakodnevnim. Ne smijemo uzimati zdravo za gotovo to što, zato što je jednom postupao s nama dok smo još bili u svojim grijesima, dajući nam izbavljenje kroz prolivenu krv Isusa Krista, da će nastaviti postupati s nama a da mi ne pokazujemo nikakav dokaz sve veće zahvalnosti i vjere. Upravo kroz našu vjeru i poslušnost Bogu pokazujemo svoju zahvalnost za ono što je već učinio za nas. Nesumnjivo, to je ono na što apostol misli kada kaže: "A bez vjere nemoguće mu je ugoditi." (Hebrejima 11:6) Nije razumno pretpostaviti da će nas Bog nastaviti obasipati svojim "duhovnim blagoslovima" ako ih ne koristimo kao sredstvo za jačanje naše vjere u njega i povećanje naše revnosti za njega i njegovu stvar. – Efežanima 1:3

"Nemamo trajnog grada"

Svi su Izraelci bili spremni krenuti u obećanu zemlju, spremni prihvatiti izbavljenje koje im je Bog nudio. Sukladno tome, sastali su se u Ramesesu, te su odatle putovali u Sukot. (Brojevi 33:5) Ime Sukot znači "sjenice" i dobar je podsjetnik na činjenicu da je njihovo putovanje prema Kanaanu, iako im je pružalo slobodu i oslobođenje od robovanja u Egiptu, s druge strane bilo i poziv na odricanje od mnogih udobnosti i potrepština koje su im njihovi domovi u Egiptu nesumnjivo pružali.

Izraelci više nisu mogli uživati u zaštiti kuća i krovova nad glavom. Od tada nadalje morali su živjeti u šatorima dok ne stignu u obećanu zemlju. U tome leži pouka za duhovne Izraelce koji su započeli svoje hodočasničko putovanje prema nebeskom Kanaanu počinka. Ne može postojati "trajni grad" koji će im pružiti zaštitu od poteškoća na putu dok trenutno putuju. (Hebrejima 13:14) Kao duhovni sinovi našeg Nebeskog Oca, putujući prema duhovnoj obećanoj zemlji, mi ne tražimo zaštitu u materijalnim izvorima. Umjesto toga, svatko od nas prebiva u privremenim, skromnim nastambama nad kojima Bog bdije, i imamo sigurnost da on ne drijema niti spava. (Psalam 121:3,4)

Njegova dragocjena obećanja milosti i zaštite za svako vrijeme potrebe pružaju blagoslovljeni zaklon između nas i oluja te vatrenih kušnji koje bi nas inače preplavile. Hebrejima 4:16

Izraelci su putovali pod okriljem oblaka koji je osigurao Bog. (Izlazak 13:21,22) Ovo nas može podsjetiti na bezgraničnost Božje milosti kojom smo okruženi i na to da "onima koji ljube Boga, to jest onima koji su pozvani po njegovoj namjeri, sve skupa radi na dobro". (Rimljanima 8:14-17,28) Ova milost se ne smije sprječavati niti ometati. Nijednom zemaljskom oblaku ne bi se smjelo dopustiti da stane između nas i našeg Boga. Trebali bismo u svakom trenutku moći podignuti pogled prema zaštiti njegove milosti i ljubavi i tako spoznati sve veći osjećaj njegova milosrđa i skrbi. Ipak, trebali bismo upamtiti da se Božja ljubav i milost prema nama ne očituju uvijek samo u ugodnim životnim iskustvima. Kušnje i patnje koje Gospodin dopušta da dođu na nas jednako su očitovanja njegove ljubavi. Ova su nam iskustva također potrebna kako bismo postali jaki u njemu "i u snazi njegove moći" (Efežanima 6:10).

Uzmimo kao primjer dvije biljke iste vrste. Neka jedna raste u podrumu, bez svjetla i svježeg zraka, a druga neka raste u otvorenom vrtnu. Nakon nekoliko tjedana primijetite razliku između te dvije biljke. Jedna će biti zdrava i snažna, a druga slaba i krhka. Biljka u podrumu zaštićena je od vjetra i kiše, ali upravo je ta zaštita sprječava da postane snažna i otporna. S druge strane, biljka koja raste na otvorenom postaje snažna kroz svoju borbu protiv vremenskih neprilika, uz pomoć hranjivih tvari koje joj osigurava sjaj sunca i oživljavajuća vlaga kiše. Pod ovim velikim nebeskim svodom biljka uspijeva zbog svih različitih elemenata i čimbenika koji pridonose njezinom razvoju i snazi.

Istinski duhovni Izraelci imaju iskustva koja obuhvaćaju sve faze Božje milosti pomoću kojih uzrastaju u Krista. Upravo ta izloženost uistinu čini vjernog kršćanina snažnim. Upravo nepovoljan vjetar koji puše na stablo uzrokuje da ono postaje sve snažnije i snažnije, jer pušta svoje korijenje razmjerno dublje u zemlju. Ipak, treba imati na umu da je sunčeva svjetlost glavno sredstvo njezina održanja i života, što joj omogućuje sposobnost da izdrži oluje. I mi također postajemo jaki kroz naše odupira-

nje životnim olujama, no upravo nam sjaj Božje naklonosti daje ohrabrenje i sposobnost da budemo vjerni, čak i do smrti.

Revnost s kojom su Izraelci započeli svoje putovanje pustinjom nije se nastavila. U tome imamo vrlo živopisan primjer onoga što se može dogoditi u našim vlastitim, individualnim iskustvima ako pažljivo ne pazimo na sebe. Postoji mogućnost, čak i opasnost, da izgubimo svoju "prvu ljubav". (Otkrivenje 2:4) Prema Brojevima 33:6-8, činilo se da su se Izraelci isprva kretali općenito prema istoku, a zatim su iznenada dobili uputu da skrenu na jug. Najprirodnija stvar koju bi učinili bila bi nastaviti prema istoku, jer bi tada stigli do potočića sjeverno od Crvenog mora, koje bi sigurno bilo puno lakše prijeći i koji su bili izravnije u liniji s Kanaanom, njihovim ciljem. Čini se da je smjer Izraelaca bio nelogičan, jer umjesto da poveća udaljenost između njih i faraonove domene, oni su je zapravo skraćivali. I ne samo to, već su povećavali barijeru između sebe i obećane zemlje. Međutim, objašnjenje leži u činjenici da je taj potez bio vođen od strane Boga. Izvještaj glasi: "Jahve je išao pred njima ... da im pokazuje put." (Izlazak 13:21).

Slijediti Božje vodstvo

Za duhovne Izraelce postoji mnogo trenutaka kada ih Bog vodi, ne na način napredovanja po tijelu, već u potpuno suprotnom smjeru, kako bi očitovanje Božje milosti i moći bilo što veće. Ne smijemo birati vlastiti put, već moramo uvijek prepustiti Bogu da usmjerava naš smjer, iako se ponekad taj put čini vrlo opasnim. "Ima put koji se čovjeku čini pravim, ali na kraju" on ne donosi potpuno i cjelovito izbavljenje kojemu se nadamo. – Mudre izreke 14:12

Kad bi nam bilo prepušteno da sami biramo svoj put, bili bismo skloni slijediti svoje prirodne sklonosti i preferencije. Put tijela obično je slijediti liniju manjeg otpora. Međutim, na taj način Bog ne može biti proslavljen niti naša vjera može biti ispravno dokazana. Lako je imati vjeru dok vidimo suprotnu obalu, ali kada se spusti magla i ometa naš prirodni vid, tada trebamo pokazati snažnu vjeru u Boga.

Da bismo proširili ovu sliku, kada putujemo brodom vedrog i sunčanog dana, možemo malo razmišljati o vještini i stručnosti kormilara.

Ipak, kada padne gusta magla i stari, poznati orijentiri više nisu vidljivi, tada cijenimo kormilara i njegovu sposobnost da nas sigurno dovede u željenu luku. U takvim okolnostima ne postoji ništa što bismo mogli učiniti osim da položimo puno povjerenje u kormilara. Naša nelagoda, nervoza, sumnje i zabrinutost nimalo nam ne bi pomogli – moramo čekati u vjeri, dok nas kormilar sigurno provodi.

Koliko je ovo istinito i za naše duhovno putovanje! Postoje trenuci kada, u Božjoj providnosti, ne možemo učiniti ništa da se izvučemo iz teške situacije. U takvim trenucima ne možemo ništa drugo učiniti nego u potpunosti položiti svoje povjerenje u Boga, shvaćajući da je on taj koji nas može provesti kroz nju. (Psalam 34:19; 2. Korinćanima 1:9,10) Tada naša bezizlazna stanja postaju Božje prilike.

Bog je Izraelce proveo kroz krajnju nuždu kako bi imali priliku "zastati" i vidjeti njegovu spasenje. (Izlazak 14:13) Promijenio je njihov smjer i doveo ih do Pihahirota. To je zaista bilo mjesto gdje bi, po tijelu, njihova srca klonula od obeshrabrenja. Umjesto da njihovo izbavljenje iz Egipta bude dovršeno, našli su se u prividno gorem položaju nego kada su prvi put započeli putovanje. Jesu li se tada sjetili Boga koji je već toliko toga učinio za njih? Ne. Gundali su i plakali. Vidjeli su samo Crveno more ispred sebe i Egipćane iza sebe. Nisu vidjeli izlaz jer su zamenarili staviti svoje pouzdanje u Boga (Izlazak 14:10-12).

Možda smo i mi, kao duhovni Izraelci, stigli do svojih krajnjih granica i vidjeli ispred i iza sebe ono što nam se čini kao nepremostive prepreke. Gospodin nas, tako reći, može odvesti do Crvenog mora, gdje se čini da je svaki vidljivi izlaz presječen. U takvim trenucima, bojimo li se i drhtimo pred očitom nadolazećom propašću? Ne bismo trebali, jer upravo tu Bog dobiva svoju veliku priliku da nam pruži izbavljenje. Kroz ova iskustva učimo prijeko potrebnu lekciju da izbavljenje ne dolazi od nas, nego od Boga. U takvim nam trenucima govori, kao što je nekoć govorio Izraelu preko svog sluga Mojzija: "Ne bojte se, stojte čvrsto pa ćete vidjeti spasenje koje će vam danas udijeliti Jahve" (Izlazak 14:13).

U tim trenucima Bog, ako mu to dopustimo, postaje naša kula utočišta, naša kula snage. Doslovno govoreći, kako je dobro kada smo

se izgubili u šumi i više ne znamo put van, iznenada ugledati poznatu kulu koja označava mjesto koje će, ako do njega uspijemo doći, za nas značiti sigurnost. Bog je upravo takva kula snage i izbavljenja koja nam donosi spasenje u trenucima naše najveće potrebe. (Psalam 61:1-3; Mudre izreke 18:10) Bez njega bismo bili beznadno izgubljeni u pustinji očajja.

Izvještaj nam govori da je Bog usmjerio Izraelce prema Pihahirotu, "između Migdola i mora". (Izlazak 14:2; Brojevi 33:7) Migdol znači "kula". Kako je to znakovito! Upravo se tu Bog objavio Izraelcima kao kula utočišta. Poučio je Mojsija što treba učiniti u takvim okolnostima. Poslušnost ovim uputama donijela je izbavljenje upravo kroz ono more koje se samo malo prije činilo kao najneprobojnija prepreka njihovom bijegu. Oblak koji je išao ispred njih, sada je zauzeo položaj na začelju logora, postajući stup tame za Egipćane i stup svjetla za Izraelce, sprječavajući Egipćane da krenu na njih tijekom cijele noći. (Izlazak 14:19-22) Do jutra se Crveno more razdvojilo, te su oni prošli na sigurno.

Duhovni Izraelci često prolaze kroz iskustva koja Bog dopušta i kojima se ispituje njihova vjera. Ona nam pomažu da naučimo lekciju: "Ta milošću ste spašeni po vjeri; i to ne od vas: Božji je to dar; ne po djelima, da se tko ne bi hvastao." (Efežanima 2:8,9) Od iznimne nam je važnosti shvatiti da ne dobivamo izbavljenje vlastitom snagom. Veoma je potrebno da ponekad "zastanemo" i vidimo Božje spasenje. To ne znači bezvoljan ili nezainteresiran stav, već mirno pouzdanje u njega.

To je pouzdanje rođeno iz vjere da je veći onaj koji je za nas od svih onih koji su pro-

tiv nas. (Rimljanima 8:31; 1. Ivanova 4:4) Polaganjem svog pouzdanja u Boga i suradnjom s njim dok on upravlja našim putevima, pobjeda i izbavljenje su zajamčeni. Imati potpunu vjeru u Boga znači vjerovati mu u svim okolnostima. Vjerovat ćemo mu kada kaže da zastanemo i vjerovat ćemo mu i poslušati kada nam naloži da krenemo naprijed. Neuspjeh da se pokrenemo kada nam Gospodin daje naredbu za pokret pokazao bi nedostatak vjere, jednako kao i da ne ostanemo mirni kada nas on to zatraži. Međutim, bez obzira stojimo li mirno ili idemo naprijed po njegovoj zapovijedi, naša bi srca uvijek trebala biti u miru, jer i sada počivamo u spoznaji njegova dovršenog djela. Jedino tako možemo ući u počinak koji nam je osiguran vjeron u Isusa Krista. (Hebrejima 4:9-11) Sav naš rad za Gospodina i sav naš napredak na uskom putu trebali bi se temeljiti na ovom tihom, pouzdanom miru u njemu i njegovim obećanjima, te biti u skladu s njim. Oni nam daju sigurnost da, bez obzira na to što se može dogoditi, sve skupa djeluje na naše dobro. (Rimljanima 8:28) Stoga, u iščekivanju konačnog kraja puta i Kanaana počinka koji će se tamo naći, možemo već sada, usred borbi i poteškoća na putu, zahvaliti Bogu koji "nam daje pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu" (1. Korinćanima 15:57).

"Učit ću te putevima mudrosti i voditi te ravnim stazama."

"Kada hodaš, njihov će te savjet voditi. Kada spavaš, oni će te štiti. Kada se probudiš, oni će te savjetovati." - Mudre izreke 4:11; 6:22

KRŠĆANSKI ŽIVOT I DOKTRINA

POBJEDA VJERE

"I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša." - 1. Ivanova 5:4

Sveto pismo stavlja veliki naglasak na temu vjere. Hebrejima 11:6 navodi: "A bez vjere nemoguće je ugoditi [Bogu]." Apostol Petar nam govori da ćemo dodavanjem određenih karakternih osobina našoj vjeri imati obilat ulazak u "vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista", te da "nećemo nikada posrnuti" (2. Pet. 1:10,11). Naš Učitelj kaže: "Neka vam bude po vašoj vjeri" (Mat. 9:29). Ovdje imamo nadahnute autoritete koji izravno naglašavaju vjeru.

U Hebrejima 11:1 čitamo: "A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnost kojih ne vidimo." Ova je izjava razumljiva samo sa stajališta duhovnog viđenja. U 2. Korinćanima 4:18, isti apostol kaže: "Ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo – vječno." Pavao ovdje govori da su stvari koje vidimo svojim prirodnim vidom samo privremene, dok su stvari koje ne vidimo svojim tjelesnim očima, već očima vjere, vječne stvari. Povezujući to s izjavom apostola Petra da smo rođeni za "baštinu neraspadljivu, neokaljanu i neuvelu", možemo vidjeti da su nevidljive stvari one stvarne, opipljive i trajne. - 1. Pet. 1:4

Još jedna vrlo prikladna definicija vjere je sljedeća. Vjera je djelovanje i vježbanje našeg uma s obzirom na Boga i Njegova obećanja. Ovo je predivna, ali i otrežnjujuća misao. Često, ako nismo oprezni kada se suočimo s nekom kušnjom, možemo učiniti gotovo sve drugo osim uvježbavati svoj um, posebno u odnosu na Boga i obećanja koja nam je dao.

Svijet ima određene prikladne načine izražavanja stvari. Govori se o "gubitku živaca", "potpunom slomu" ili "ishitrenoj reakciji", a sve to ukazuje na mjerljiv gubitak kontrole. Kod kršćanina to znači neuspjeh u pravilnom vježbanju uma. Trebali bismo zastati i razmisliti, uzimajući u obzir poznata obećanja poput onog u Rimljanima 8:28, da sve radi na dobro onima koji su pozvani, prema Božjem naumu. Ako to

učinimo, tada bi svako iskustvo kroz koje prolazimo poprimilo potpuno drugačije gledište.

Imamo još jednu definiciju koja u biti kaže da je vjera pouzdanje srca, temeljeno na mentalnom uvjerenju, koje nije pozitivno dokazano našim prirodnim osjetilima, ali je primljeno na temelju dobrog autoriteta. Nitko od nas ne može s potpunom sigurnošću reći da zna kako Bog postoji sa stajališta da ga je vidio vlastitim očima, čuo ga kako čujno govori ili se rukovao s njim. Međutim, imamo mentalno uvjerenje da On "jest", zbog onoga što je učinio u prošlosti, što čini sada i onoga što namjerava učiniti za ljudsku obitelj.

Ova potonja definicija ukazuje na to da se vjera sastoji od dva dijela – intelektualne sigurnosti i pouzdanja srca. Temelj naše vjere je intelektualno shvaćanje temeljnih načela božanske Istine. Među njima su postojanje inteligentnog, osobnog Boga, Stvoritelja i Održavatelja svega, te činjenica da On ima plan i svrhu otkupljenja kroz Isusa Krista, našega Gospodina. Imati ovaj temelj, međutim, nije sve što je potrebno za posjedovanje vjere. Kako bismo imali onu vjeru bez koje je nemoguće ugoditi Bogu, moramo imati nadgradnju srčanog pouzdanja u Božja obećanja, Onoga koji je Tvorac našeg bića, i koji kao Otac poziva na bezrezervno povjerenje svoje djece.

Vjerovati samo da Bog postoji ne može samo po sebi biti Njemu posebno ugodno, jer čak i đavli toliko vjeruju i drhte (Jakov 2:19). Stoga bi se struktura vjere koju mi, kao kršćani, trebamo izgraditi mogla usporediti s nastambom, koja ima i svoj temelj i svoju nadgradnju. Temelj nije kuća, niti je nadgradnja bez temelja osobito zadovoljavajuća. Potrebno je oboje da bi se stvorio snažan, dugovječan dom. Isto vrijedi i za vjeru.

Naš ugovor

Mi koji smo se posvetili Gospodinu sklopili smo svečani ugovor, ili savez, da mu sagradimo kuću, prebivalište. Apostol kaže: "Koje predviđe, te i predodredi da budu suobličeni slici Sina njegovog" (Rim. 8:29). Doista, u Kristu imamo plan, specifikacije, ili nacrt prema kojemu trebamo izgraditi karakter na Njegovu sliku. Gospodin je osigurao materijal. Zapravo, osigurao je sve.

U prošlosti smo se našli pod osudom, osuđeni na smrt, ali Božjom čudesnom milošću omogućeno nam je da sagledamo svoje stanje. On nam je ukazao na jedini put izlaza, Krista Isusa. Prihvativši Ga, Bog nas je pozvao "nebeskim pozivom" (Heb. 3:1). Odgovorivši potpunim posvećenjem, rođeni smo od Svetog Duha i dana su nam "dragocjena i najveća obećanja" (2. Pet. 1:4). "Staro" je sada uminulo, i postali smo "nova stvorenja" u Kristu (2. Kor. 5:17). Dana nam je Riječ Božja i svi drugi alati kojima možemo u sebi izgraditi karakter po uzoru na Njegovog dragog Sina.

Pitanje je onda: Kako gradimo? Koristimo li samo ono što je Bog osigurao ili tražimo naokolo nešto drugo, možda pronalazeći nešto što nam se više sviđa? Prema apostolovoj izjavi u 1. Korinćanima 3:11-15, možemo graditi različitim vrstama materijala. On kaže: "Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist. Zida li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom, sijenom, slamom — svačije će djelo izići na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će se u ognju očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati. Ostane li djelo, što ga je tko nazidao, primit će plaću. Izgori li čije djelo, taj će štetovati; ipak, on će se sam spasiti, ali kao kroz oganj."

Ovaj nam redak pokazuje da možemo graditi materijalom koji će izdržati kušnje i oganj, ili materijalom koji to neće podnijeti. Ponovno se pitamo: Kako gradimo? Gradimo li karakternu strukturu koja će izdržati kušnje vjere? To je osobito važno za sve koji su se posvećenjem predali Gospodinu, i to je pitanje na koje svatko od nas mora odgovoriti pojedinačno. Hoće li veliki Arhitekt svemira ocijeniti povoljno ili nepovoljno našu vjersku nadgradnju?

U Rimljanima 10:17 imamo izjavu da vjera dolazi od slušanja, a slušanje po Riječi Božjoj. To implicira da je određena vrsta vjere rezultat znanja. To je točno, ali onda se pitamo: Rezultira li sve biblijsko znanje živom, aktivnom vjrom? Nipošto. Kada bi to bilo tako, to bi dokazalo da oni koji imaju najveću količinu znanja također imaju i najveći stupanj vjere. To ne slijedi nužno. Kroz stoljeća su mnogi imali ogromno biblijsko znanje i predivnu sposobnost prenijeti to što znaju. Pa ipak, mnogi od njih nisu posjedovali druge bitne elemente vjere.

Vjera koja čovjeku omogućuje da podnese sve vrste kušnji, progonstava, nevolja, gubitaka, bolova i patnji — vedro, rado, radosno — vjera je koja se ne razvija samo čitanjem i proučavanjem, već ona koja se mukotrpno razvila kroz iskustvo. To pokazuje izjava apostola Petra gdje kaže: "I zato unesite svu revnost i покаžite u svojoj vjeri krepost, u kreposti spoznanje." Da je sva vjera isključivo rezultat znanja, apostol je mogao reći: Dodajte svom znanju krepost, a kreposti vjeru. On to nije tako sročio, već je rekao: Dodajte svojoj vjeri krepost, spoznanje, uzdržljivost, postojanost, pobožnost, bratoljublje i ljubav. Zatim dodaje: "To doista ako činite, nećete nikada posrnuti." 2. Pet. 1:5-7,10

Apostol Pavao je napisao: "Zato prigibam koljena pred Ocem Gospodina našega Isusa Krista [...] da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni možete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu." - Ef. 3:14-19

Kakvo je to znanje koje nadilazi Kristova ljubav? To je očito ono o čemu često govorimo kao o "znanju u glavi". Velika je razlika između toga da nešto znamo i toga da cijenimo njegovu vrijednost. Tako je i s našim razumijevanjem Biblije. Znamo da je vrijedna jer je to Riječ Božja. Pa ipak, shvaćamo li njenu pravu, vječnu vrijednost i koliko je ona dragocjena? Cijenimo li to da nam veliki Bog, koji posjeduje sve, u našem sadašnjem stanju ne bi mogao dati ništa veće vrijednosti od onoga što nam je dao - razumijevanje Njegovog karaktera, plana i Njegovih namjera? Uz to, pozvao nas je da podijelimo Njegovu slavu, da postanemo Njegovi baštinici i sunasljednici s Njegovim jedinorođenim i ljubljenim Sinom. - Rim. 8:16,17

Riječima ranije citiranim iz 3. poglavlja Efežanima, apostol dodaje: "Da se ispuniti do sve Punine Božje. Onomu pak koji snagom u nama djelatnom može učiniti neograničeno više od onoga što molimo ili mislimo, Njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu u sva pokoljenja vijeka vjekovnoga." (Ef. 3:19,20) Ova "snaga u nama djelatna" je snaga vjere koja djeluje kroz Svetog Duha.

Kroz prakticiranje vjere u Isusa prešli smo iz smrti u život na početku našeg kršćanskog putovanja, ali to je bio samo početak našeg ži-

vota vjere. Iako smo uzeti iz ovog bolesnog od grijeha i umirućeg svijeta, te smo i sami rođeni u grijehu, imamo mogućnost, kroz puni razvoj vjere, biti uzdignuti na najvišu razinu u svemiru, razinu "slave i časti i besmrtnosti" (Ps. 51:5; 40:1-3; Rim. 2:7). Jedina vjera koja to može postići jest ona vjera bez koje je nemoguće ugoditi Bogu.

Zar ne bismo trebali vjerovati Bogu? Je li iko- ga od nas ikada prevario? Je li ikada od nas tražio nešto nerazumno? Možemo li misliti da će Bogu biti drago kada, suočavajući se s određenom kušnjom ili iskustvom, svojim ponašanjem pokažemo da mu ne vjerujemo? Apostol je očito na to mislio kada je rekao: "Bez vjere" – pouzdanja, povjerenja, oslanjanja srcem – "nemoguće je" ugoditi Bogu. Budimo poput apostola koji su rekli Isusu: "Gospodine, umnoži nam vjeru!" Luka 17:5

Nagrade za vjeru

Dosad smo razmatrali što sačinjava vjeru. Sada ispitajmo nagrade za vjeru. U Rimljanima 5:1 čitamo: "Opravdani dakle vjerom, u miru smo s Bogom." Imati "mir s Bogom" neprocjenjivo je, dok "sav svijet leži u Zlome", budući u "neprijateljstvu s Bogom" (1. Ivanova 5:19; Jakov 4:4). U tom istom kontekstu apostol nam kaže: "Po kojemu [Gospodinu Isusu Kristu] imamo i pristup po vjeri u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje." Rim. 5:2

Pomisao da bi nama, po prirodi palim stvo- renjima, trebala biti dana prilika da težimo pos- tizanju Božje vječne slave, nadilazi moć ljud- skog uma da je u potpunosti shvati. Da to ni- je iznova ponavljano, mi u to ne bismo mogli povjerovati. Apostoli nam nisu mogli reći deta- lje o tome što je ta slava, budući da je ni sami još nisu iskusili. Apostol Ivan zadovoljio se izja- vom: "Još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest." - 1. Ivanova 3:2

Zatim nam je rečeno da možemo imati ne samo mir "s" Bogom, nego i mir "Božji" (Fil. 4:7). Koji bi veći blagoslov itko mogao imati od mi- ra srca i uma u ovom sadašnjem vremenu ne- volje, kada ljudi "izmiču od straha i iščekivanja onoga što dolazi na svijet?" (Luka 21:26) Raz- mjerno tome koliko smo u stanju shvatiti da

sve surađuje na dobro onima koji ljube Gospo- dina, naša je privilegija uživati u miru. Rim. 8:28

Naša je privilegija spoznati da nas Bog vo- li. "Ta sam vas Otac ljubi." (Ivan 16:27) Njemu je stalo do nas. On želi da naučimo ove lekcije o vjeri, pouzdanju i povjerenju u Njega, te da tako Njegov mir vlada u našim srcima. Kada su svi oko nas u sumnji i nedoumici oko ishoda sa- dašnjih teških okolnosti, naša je privilegija pro- matrati stvari s Božjeg stajališta. Iako vidimo kako društvene, vjerske, financijske i političke institucije posrću prema svom padu, znamo da je to samo dio djela "dana Njegove priprave" (Nah. 2:3). "Kad se sve to stane zbivati, uspra- vite se i podignite glave jer se približuje vaše otkupljenje [izbavljenje]." - Luka 21:28

Kako je predivno i kako jača vjeru pomisao da bi nam Bog iskazao povjerenje te nam otkrio svoje planove i namjere, obznanjujući nam ono što je bilo skriveno vjekovima i naraštajima, a sada se očitova Njegovim svetima. Kol. 1:26

Kušnje su također blagoslov

Ponekad smo skloni pitati se zašto bismo, budući da smo predali svoja srca Gospodinu, morali imati toliko vrlo teških iskustava. Pos- tupno učimo da su ti testovi tu kako bi nas os- posobili za djelo na koje nas je pozvao, prema Njegovom naumu. Te su kušnje zapravo veliki blagoslovi pod maskom. Petar kaže: "Da bi se kušanje vaše vjere - dragocjenije od propadljivi- vog zlata koje se ognjem kuša - pokazalo na hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista." - 1. Pet. 1:7

Što se tiče buduće nagrade za vjeru, Pe- tar objašnjava da su nam "darovana dragocje- na i najveća obećanja: da po njima postanete zajedničari božanske naravi", Božje prirode (2. Pet. 1:4). Bit ćemo s Onim koji je visoko uzvišen, "Iznad svakog Vrhovništva i Vlasti i Moći i Gos- podstva i svakog imena imenovana" (Ef. 1:21). Vidjet ćemo Onoga koji je "otisak Njegova [Oče- va] bića" (Heb. 1:3). "I tko god ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je on čist." - 1. Ivanova 3:3

Ovdje je ponovno dobro uočiti da postoji razlika između pukog znanja o toj nadi i njenog potpunog prebivanja u nama. Kao što je rekao apostol Ivan, svatko tko ima tu nadu "čisti se".

Svjesni smo da ne možemo biti uistinu čisti kao što je Bog čist, ali možemo biti čisti u mislima i u namjeri; Gospodin namjeru uzima za djelo. Moguće je imati takvu nakanu srca i uma da bismo, kad bismo imali savršeno tijelo, postupali savršeno. Gospodin takav stav milostivo prihvaća.

Kao zaključnu misao citiramo komentar iz Dnevne nebeske mane od 4. lipnja:

"Sada je vaša vjera na kušnji. U mirnijim danima, kada je sunce naklonosti jarko sjalo nad vama, tiho ste polagali

temelj spoznaje Istine i podizali nadgradnju kršćanskog karaktera. Sada ste u peći da se dokažete; stoga prikupite svu svoju hrabrost; osnažite svoju strpljivost; pripremite se za izdržljivost; čvrsto se držite svoje nade, prisjetite se obećanja, ona su još uvijek vaša; i ne odbacujte svoje pouzdanje, koje donosi veliku nagradu. U miru i pouzdanju bit će vaša snaga. Počivajte u Gospodinu i strpljivo Ga čekajte, i vjera će izvojevati svoju pobjedu."

Knjiga koja mijenja pogled!

Proučite Božanski plan vjekova i pronađite odgovore na najdublja životna pitanja.

NARUČITE BESPLATNO

Posjetite našu web stranicu i preuzmite PDF ili zatražite fizičku kopiju:

[https://istrazivacibiblijeuhrvatskoj.com/blog/knige/
bozanski-plan-o-vjekovima/pdf/](https://istrazivacibiblijeuhrvatskoj.com/blog/knige/bozanski-plan-o-vjekovima/pdf/)

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE

Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

Telefon: **098 - 199 - 4362**

Web: www.istrazivaciBiblijeuhrvatskoj.com